

ЖИВОПИС И ЖЕРТВА

(за тялото, телесното, отчуждението, самотата, агресията, страстта, страха и смъртта)

Живописиста е в баланса между иманентното и трансцендентното, трудноудържим баланс в съвременния апотеоз на иманентното. Тялото, телесното не са повече от предмет, обект на разфасоване, все по-надребно — до ген, до молекула. В баналността на ежедневието тялото е обект, който подлежи на моделиране и чрез различни културни практики на всекидневието — от рационалното хранене и фитнеса до пластичната хирургия. Познанието е заето с напредващото операционализиране на всякакъв възможен произход, създаване, зачеване, произвеждане на тяло, подсигурано с технологиите за управление и контрол. Божественото е заместено от възпроизведения му образ. Символното е сведено до хронични иновации в производството на тяло, в опредметяване на тяло. Променя се идеята за тяло, за човешко тяло, за човешкост, за присъствие. (Био)технологиите, но и технологиите на властта поставят в нова рамка голотата и оголеността на тялото. Комуникационните технологии — идеята за съпреживяване на оголеността на екзистенцията. Крайното обективизиране на тялото, в чийто хоризонт отсъства трансцендентното, към което да се съотнесе, обосновава нова символност и символен порядък — в неоромантизмът на отчуждението.

През възможната несигурност на собствения си произход в недрата на биотехнологията нахлува Жертвената тема, подчинена на банално иманентното в отчужденото тяло, разкъсано до наноеlementи, гравидо за постройката на властта още с акта на рождението, превърнало се в спял придаък за машината, възможно повече ограничен поради своята непредвидимост. Тялото вече като психологическа драматургия на човешкото съществуване, а не като прост сбор от визуални характеристики, преформатира живописиста във и като медия. Възможни ли са илюстрации на разкъсването — разкъсването като илюстрация — илюстрациите като жилки избликнал живот. Илюстрацията не като онагледяване на технологизираната телесност, а като произлизаща от светлината, от блясъка и необикновеното

в процепите на телесното. Илюстрацията е разполагане в светлината, изкарване на светло, осветяване. Живописиста става метафора на тялото.

Чрез презареждане на символното, съдържащо се в традиционни наративи като „сваляне от кръста“, „полагане в гроба“ „оплакване/пиета“; „мъртвият Христос“, „трите грации“, „екстазът на св. Тереза“, интерпретирани от В. Занков, се тематизира тялото, промените в присъствието на тялото и се очертават оригиналните и актуални авторски концептуални интерпретации за тяло, пол и идентичност. Разбирането за символния порядък на Тялото и Жертвата е преосмислено и чрез произведенията на Венцислав Занков е отново въведено като проблем в съвременното изкуство чрез силна художествена визия с принос в проблематизирането на промените в половите роли в днешната култура.

Патосът на символното в образите на Загубата, Самотата и Смъртта се е разсеял в екранираната „риалити“ и/или онлайн форма на съпреживяване чрез и през безобразното. Оригиналният и авторски подход в живописиста като медия касае новото конципиране на ролята и мястото на живописиста в съвременното изкуство, свързано и преминаващо през новите медии. Опосредстваната екранирана, дигитализирана комуникация, новите технологии променят образа и му създават нови културни функции. Убийството на образа чрез свръхпроизводство на дигитално репродуцирана реалност, без каквото и да е референт в трансцендентното, налага нов прочит на живописната медия в съвременното българско изкуство — живописиста като тяло. И като такова тя/то може да се разкъсва, жертва и сакрализира. Произведенията на В. Занков имат единствената възможност да (се) развият в пустинния хоризонт на иманентното като отсъствие на символна реалност. Положено в този неоромантичен хоризонт, разкъсаното жертвено тяло на живописиста става символ, който презарежда образа със смисъл.

PAINTING AND THE ART OF SACRIFICE

/on the body, the carnal, cross gender roles, alienation,
loneliness, aggression, passion, fear and death/

The art of painting is in the fine balance between the immanent and the transcending, a challenging effort, indeed, given the championship of the immanent in the modern world. The body and the carnal have been reduced to an object, susceptible to never-ending breakdown: down to the bare genes and molecules. In the copy-paste reality of our daily routines, the body is an object which can be subject to modeling through a variety of day-to-day cultural practices: be it healthy dieting and regular workout or plastic surgery. Human knowledge is preoccupied with progressive project management of origin, creation, conception, body production...you name it, with monitoring and control technologies working at full blast. The divine has been replaced by its copycat. The symbolic has been reduced to chronic innovations in the body production business, i.e. the turning-the body-into-an-object industry. The concepts about the body, the human body, about humanity and presence have changed. Biotechnologies are not alone in framing the human body, stripped naked and exposed: the technology of power is quick to follow. Next are communication technologies, bringing the idea to empathically experience the 'deforestation' of existence. In its dramatic effort to discard the matrix of the transcending, the extreme objectivisation of the body brings a new symbolic order to life: the neo-Romanticism of alienation.

The theme of sacrifice rushes out of the bowels of biotechnologies, as if confused about its own origin, but obedient to the copy/paste immanent drive of the alienated body, broken down to its nanoparticles. The most solid foundation for the establishment's power ever, and traceable back to the time of birth. Interpreted as a psychological drama of human existence, rather than reduced to a sum of visual characteristics, the body formats the art of painting into media. How plausible are the illustrations about tearing into pieces – how about tearing-into-pieces taken as illustration – illustrations interpreted as veins, bursting with life. It's not about illustrating the robot-like physicality any more, it is about illustrations originating from the light, from the radiance and the extraordinary of the body openings. The illustration is in the effort to inhabit the light, to bring to the light, to enlighten. The Art of Painting is thus being transformed into a body metaphor.

The reload of the symbolic content of traditional narratives („Removing the body from the cross", „Laying the body in the tomb" „Mourning/Pietà"; „The dead Christ" „The Three Graces" „St. Theresa in Ecstasy"), interpreted by V. Zankov, questions the theme of the body and the changes in the body's presence, and outlines a set of original author's interpretations on pressing topics linked to the concepts of body, gender and identity. As a result, the symbolic status of the Body and the Sacrifice is brought back to our awareness and through the works of V. Zankov has been reintroduced into the artistic domain through powerful artistic visions, contributing to the debate on the changing gender roles in modern culture.

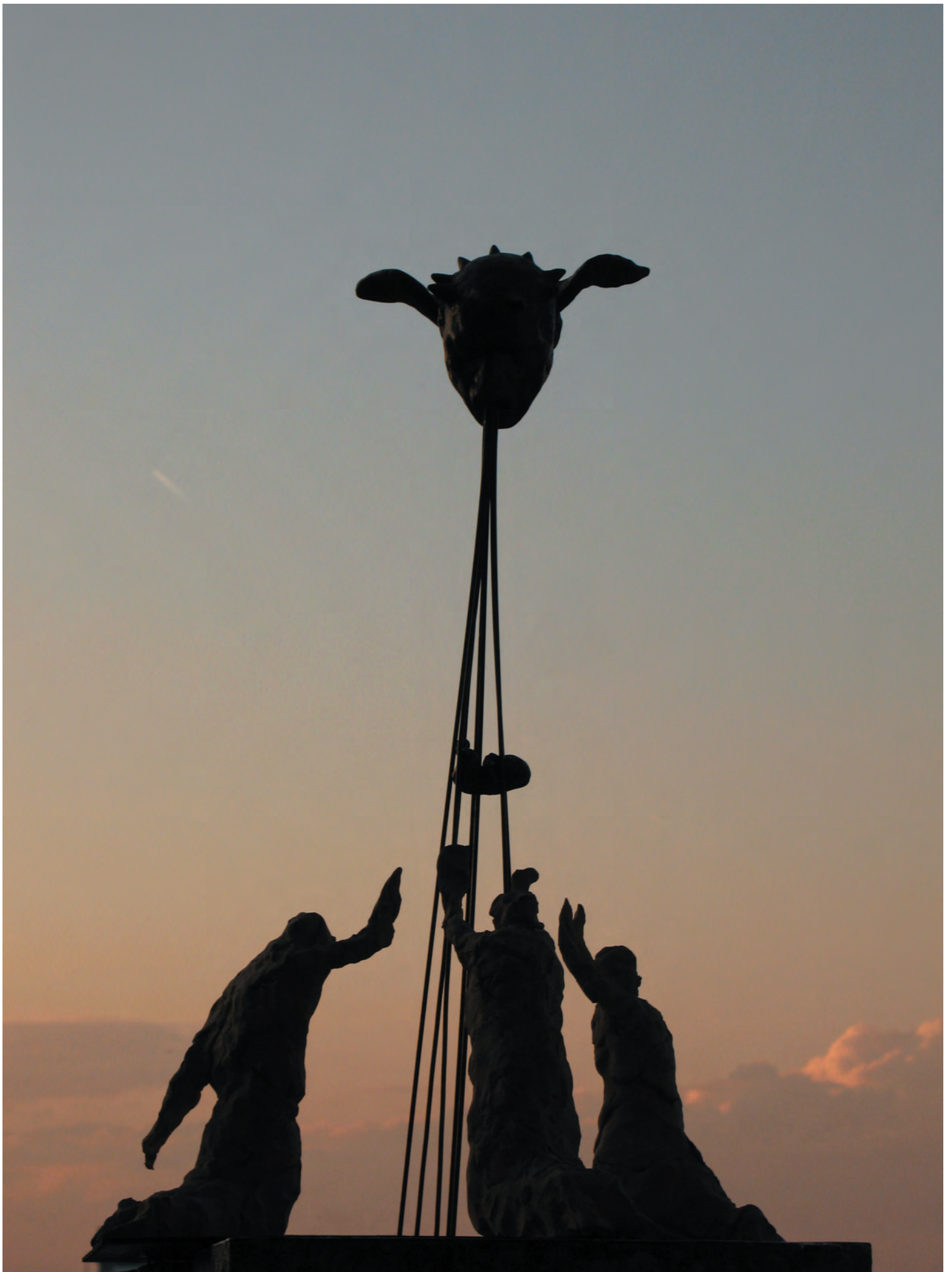
The passion of the symbolic in the images of Loss, Loneliness and Death has disappeared in the screen-framed, reality/on-line type of empathy through the image-less. The original author's approach to painting as media has to do with the new concepts regarding the role of painting in modern art, delivered to us through the new media. The indirect, screen-framed, digital communication is a fact already: the new technologies change the Image and lend it new cultural functions. The annihilation of the image, caused by the excessive production of digitally reproduced reality, lacking any reference to the transcending, requires a new approach to the painting media in contemporary Bulgarian art: it's about the art of painting interpreted as a body. Being a body, the art of painting can tear to pieces, make sacrifices and make sacred. The works of V. Zankov only stand a chance to grow in the desert landscape of the immanent, lacking the reality of the symbolic. Viewed from this neo-Romantic perspective, the torn-into pieces, sacrificial body of painting turns into a symbol, recharging the image with its meaning.

“Long Shadows at Sunset”

fire-clay, bronze, steel
2009

„Сенките на Залеза”

шамот, бронз, стомана
2009

“The Ecstasy of St. Theresa”
 265x212cm, oil on canvas, 2008
 2006-2008 “Angel Terminators
 and the Ecstasy of St. Theresa” Series

„Екстазът на св. Тереза”
 265x212cm маслени бои/платно, 2008
 Из серията „Ангели-унищожители
 и екстазът на св. Тереза” 2006-2008

„Екстазът на св. Тереза“
265x212cm маслени бои/платно, 2007
Из серията „Ангели-унищожители и
екстазът на св. Тереза“ 2006-2008

“The Ecstasy of St. Theresa”
265x212cm, oil on canvas, 2008
2006-2008 “Angel Terminators
and the Ecstasy of St. Theresa” Series

“Hitting the mark, Disillusioned”
35x50cm, 2007, pencil on paper

„Право в целта, прекършен”
35x50cm молив, хартия, 2007

**“АНГЕЛИ НА СМЪРТТА; ЕКСТАЗЪТ НА
СВ. ТЕРЕЗА И...”**

**ANGEL TERMINATORS,
“THE ECSTASY
OF ST. THERESA”. AND MORE...”**

2006-2009

In progress

painting, sculpture, videoinstallation

„Тогава видях до себе си ангел... В ръката на ангела видях златна стрела с огнен връх; стори ми се, че той многократно я забиваше в сърцето ми и усещах как тя проникваше в мен. Страданието беше толкова голямо, че изтръгваше от мен вопли, а болката беше тъй неизказано сладка, че желаех големите ми мъки да не свършват.“

св. Тереза

A. videoinstallation and performance “The Ecstasy of St. Theresa”. Reconstructing the ecstasy scene - a way to make safe sex. Screened love. The TV screen in its capacity of electronic condom. The electronic TV phallus: is possible; it is acceptable; intimate; it works. Yet it is not real, it is not vulnerable, it is sterile: it is an image, a derivative of flesh rather than the flesh itself. Reconstructing the ecstasy scene with the TV screen as mediator. The ecstasy - erotic experience with a fantastic image introduced, a result of the vow of abstinence. Suggests a particular sexual experience:

‘Then I saw the angel beside me...there was a golden arrow with a fiery edge in his hand. He seemed to stick the arrow into my heart many times and I felt how it made its way into my body. My suffering was so intense that wails escaped from my lips, and the pain I felt was so incomparably sweet that I wished there were no end to my pangs’

St. Theresa

“... please, don't go...I'll be sad...”

Adaptationq 2008 plastic clay

„... не, не си отивай, щё ми бѣде тъжно...” Адаптация глина , 2008

„Хубаво й е...” 255x183cm,
въглен, акрил върху картон, 2008
подготвителна рисунка
към „Екстазът на св. Тереза”

“She feels good...” 255x183cm,
2008 charcoal/acrylic on pasteboard
a draft drawing to
“The Ecstasy of St. Theresa” Series

Наблюдавам те... чакам те
/личен ангел/
228cm
фигура 83x46x25cm, бронз
верига - стомана, 2009

„I'm watching you... waiting for you”
/personal angel/
228cm high figure
83x46x25cm bronze,
chain-steel 2009

Stabbed in the back: The Red Angel” 200x200cm, 2006-2007, oil on canvas
 “Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series

„Нож в гърба - Червеният ангел”
 200x200cm маслени бои/платно Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза” 2006-2007

“A Leap into the Empty Blue”, 265x210cm, oil on canvas,
2006-2007 “Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series

„Скок в празното синьо” 265x210cm маслени бои/платно.
Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза” 2006-2007

“Dancing without Sword: Drill”

35x50cm, 2007 pencil on paper

„Упражнение по танц без саби”

молив, хартия, 2007

"Fast and Furious: Strong and Yellow"

255x183cm

oil on canvas, 2006-2008

"Angel Terminators and
the Ecstasy of St. Theresa" Series

"Бързи и яростни - силно и жълто", 255x183cm маслени бои/платно

Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза“ 2006-2008

**„Слънцето е в моите коси,
можеш с ръка да го докоснеш”**

265x210cm маслени бои/платно

Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза”
2006-2008

14

**“The Sun’s in My Hair:
Touch it if You Like it”**

265x210cm , oil on canvas, 2006 -2008

“Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series

“Ecstasy: Don’t Spare Yourself...”
200x200cm, crayon/acryl on pasteboard, 2006-2008
“Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series

„Екстаз - раздай се”, 200x200cm креда, акрил върху картон
Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза”
2006-2008

“Exit” 35x50cm, pencil on paper, 2007

„Изход” молив върху хартия 35x50cm, 2007

„Падащ мъж на жълт фон”

265x210 cm маслени бои/платно -

Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза” 2006-2008

“Falling Man on Yellow Background”,

265x210 cm, oil on canvas

2006 -2008 “Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series

“Leasing Life”

pencil/distemper on paper 35x50cm

„Живот на заем”

молив, темпера, хартия 35x50cm

“Divinations: They Won” 2007-2009 The Immortal Memorial Project

„Предсказания: Те победиха” проект за мемориал на безсмъртните, 2007-2009

“They Won” 2008-2009
The Immortal Memorial Project

„Те победиха” мемориал на безсмъртните, 2008-2009

“They Won” 2008-2009 The Immortal Memorial Project

„Те победиха” мемориал на безсмъртните, 2008-2009

“Drill # 3”

draft drawings to the 2006-2007 “Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series

“Упражнение номер 3”

Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза”

2006-2007 - подготвителни рисунки

“Springboards of the Body”,
212x198cm, oil on canvas, 2006

„Пружини на тялото” маслени бои/ платно
212x198cm, 2006

“Hills, Hills...”

212x269cm , oil on canvas

“Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa” Series, 2006-2008

„Хълмове, хълмове...” 212x269cm маслени бои/платно

Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза” 2006-2008

"Ecstasy: the Springboard of the Body"

200x145cm, crayon/ acryl on pasteboard

2006-2008 "Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa" Series

„Екстазът, пружина на тялото“

200x145cm креда, акрил върху картон

Из серията „Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза“ 2006-2008

"To Be Precise"

255x183cm, crayon/ acryl on pasteboard
2006-2008 "Angel Terminators and the Ecstasy of St. Theresa" Series

"Да бъдем точни",

255x183cm креда, акрил върху картон
Из серията "Ангели-унищожители и екстазът на св. Тереза" 2006-2008

**„Вечно Ваша” - прераждане от
света на Мрака,**
диптих 212x212cm и 212x265 cm
маслени бои/ платно
Из серията „Ангели-унищожители и
екстазът на св. Тереза” 2006-2008

**“Yours as Ever: Reincarnations
from the Dark”**
212x212cm and 212x265 cm
oil on canvas
2006-2008 “Angel Terminators and the
Ecstasy of St. Theresa” Series

прераждане от света на мрака

212x212 cm 265x212cm

диптих 2007 Венцислав Занков

„Дупка в небето”
255x212cm м.б/платно 2006

“Hole in the Sky”
255x212cm, oil on canvas, 2006

“Golden Age”
210x252cm, oil/golden bronze on canvas, 2006

„Златен век”
210x252cm, маслени бои, златен бронз, платно 2006

“ТОЙ”

Живопис, скулптура и неоромантизъм

02 -17.12 2005

галерия “Райко Алексиев”, СБХ

София

С подкрепата на МФ “Св. Св. Кирил и Методий” и СБХ

‘HIM’

PROJECT

Painting, Sculpture and neo-Romanticism

02 -17.12.2005

Rayko Alexiev Gallery, Union Of Bulgarian Artists

Sofia

with the support of ‘St. Cyril and St. Methodius’ International Foundation

“It’s Him, There at the End of the Corridor”

210x220cm, oil on canvas, 2005

“Той, там, в дъното на коридора “

маслени бои/платно, 210x220cm, 2005

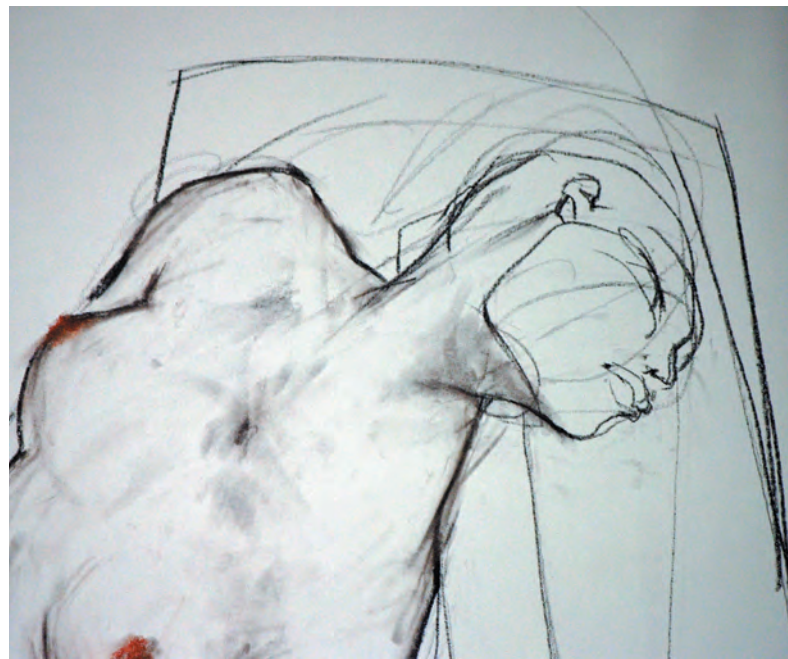

“трии, чеее-тии-ри”

подготвителни рисунки 209x270cm 2005

“Threee Fooor: Off You Go”

209x270cm, draft drawings 2005

“Three Foor: Off You Go”
209x270cm ,oil on canvas, 2005

“Три, чее-тии-ри”
маслени бои/платно, 209x270cm 2005

“Seven States of a Woman Without Hair”
25x25cm each, oil on canvas 2005

“7 състояния на жена без коса”
маслени бои/платно, 7 части, 25x25cm всяка, 2005

пърформанс

„какво е искал да каже авторът“

02.12.2005, галерия „Райко Алексиев“

откриване на изложба „ТОЙ“*

“What the Artist Meant to Convey”

Performance

Rayko Alexiev Gallery Dec. 2nd, 2005

Launching the “HIM” Exhibition

*Авторът обяснява „какво е искал да каже авторът“.

Авторът - в черен костюм, лачени обувки

Асистентки – седем; момичета, облечени в бутикови булчински рокли от колекциите на модна къща „Ирида“

Изложбата - „ТОЙ“ - живопис, скулптура и неоромантизъм

Какво се случва:

Авторът интерпретира произволно какво е искал да каже авторът. Булките привличат и насочват вниманието към съответната анализирана картина. Авторът се дистанцира от авторството си на картината и се опитва да влезе в позицията на гид, изкуствовед, интерпретатор, с което става автор на пърформанса „какво е искал да каже авторът“.

Защо е всичко това:

Съвременното изкуство е затънало в концепции, обяснения, контексти, конотации, които осмислят и придават стойност и значение на направеното, като го извеждат в статут на произведение на изкуството и му придават значимост. Мисля, убеден съм, че в много голяма част от съвременното изкуство, ако се махне обяснението, думите, и остане просто обектът, просто няма да остане нищо. Думите спасяват нищото, като го обгръщат, пакетират и пращат в зоната на социалното, политическото; опаковат го в необходимите значения. Ако една работа не може да се артикулира добре, ако не може да се обясни добре, не става, не е, не работи. Не е съвременно изкуство. Съвременното изкуство трябва да е добре опаковано. Опаковката продава. Не е важно какво се прави, а как се представя. Опакова. Днес изобразителното изкуство ТРЯБВА да се обяснява - повече от винаги, налага се. Пазар.

Парадоксално. Естетиката не е актуална в зоната на съвременното изкуство. Тя е актуализирана в скъпи италиански мебели, интериорен дизайн, мокети, плочки и тапети; в скъпи коли и изкуствени цици. Красота.

„какво е искал да каже авторът“ довежда до абсурдност идеята за добре разказаното, обяснено произведение. Ако след разказаното произведение остане нещо недоизказано, недоказано, неясно - точно някъде там, в невъзможността за пре-разказ, започва животът на това, което наричаме изкуство.

Парадоксалното е, че авторът на „какво е искал да каже авторът“ отново в момента обяснява какво е искал да каже с акцията „какво е искал да каже авторът“, с което отново затъва в блатото, наречено съвременно изкуство. Ако нещо се е случило - то е било там, в залата.

Тук няма нищо.

Авторът Венцислав Занков

This is the artist's attempt to explain what he meant to say in this work.

Here goes the artist, dressed in a black suit, patent leather shoes to match the suit, seven girls-assistants around him.

The girls are dressed in white boutique bridal dresses, all coming from Irida's fashion house latest collection.

It's the launch of the “HIM” Exhibition: paintings, sculpture and neo-Romanticism.

The events as they happen: the artist interprets randomly at what he wanted to say in his works. The brides keep the attention of the audience to the work of art analysed at the moment. The artists tries hard to distance himself from his work and to take the role of a guide, or an art historian and a critic, the role of someone who interprets...this is his way to become the author of the performance “What the artist meant to convey”

Why should he bother to do that?: Modern art has been flooded with concepts, explanations, perspectives, and backgrounds, all of them brought in to provide meaning and value to the respective work, turning it into a work of art in the process. I believe that if modern art is stripped out of the many explanatory words, there will remain nothing, nothing at all. Words can save you from the “nothing-at-all”, words can embrace it, package it and shoot it into the orbit of the social and the politically correct: it's the packaging that provides the so-much-needed meaning. If a work of art can not be articulated well enough, if it cannot be fully explained, well, then it's not good enough, and it does not count. It's not what we call modern art. Modern art should come in a decent package. The packaging sells. It's not what you do that is important, it's how you present it, how you package it. The Fine Arts of today have to be explained, now more than ever. It's the market, dummy, and it's a paradox, isn't it?

Welcome to the modern art zone, esthetics is not that important here. If you care about it, go find it in the expensive Italian home furniture: the interior design, the fitted carpets, the ceramic tiles, the wallpapers. It's inside the top-of-the-range cars and it's about having the silicon boobs experience. Now, this is beauty.

“What the artist meant to convey” is a somewhat extreme exaggeration of the idea behind a well-interpreted, fully-explained work of art. If anything at all survives the interpretations and the explanations, this is what brings to life art, right there inside our inability to sum it up.

The paradox here is that the author of “What the artist meant to convey” is at the moment trapped in explaining what he meant to say with the action “what the artist meant to convey”: sinking, that is, in the wetland usually referred to as modern art. If anything happened at all, it happened in the exhibition hall.

There is nothing on this page. Nothing at all.

Author: Ventsislav Zankov

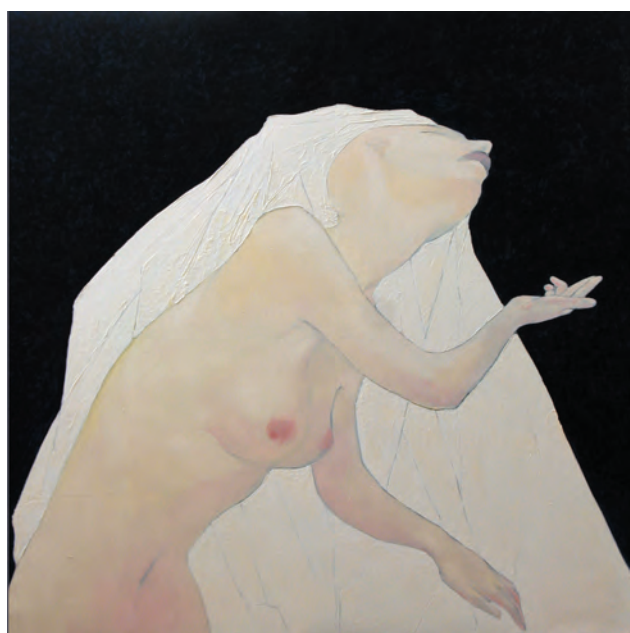

“Dead Hero/ Mourning”

a modern interpretation of a poem (Hadzhi Dimitar)
206x250cm, oil on canvas, 2005

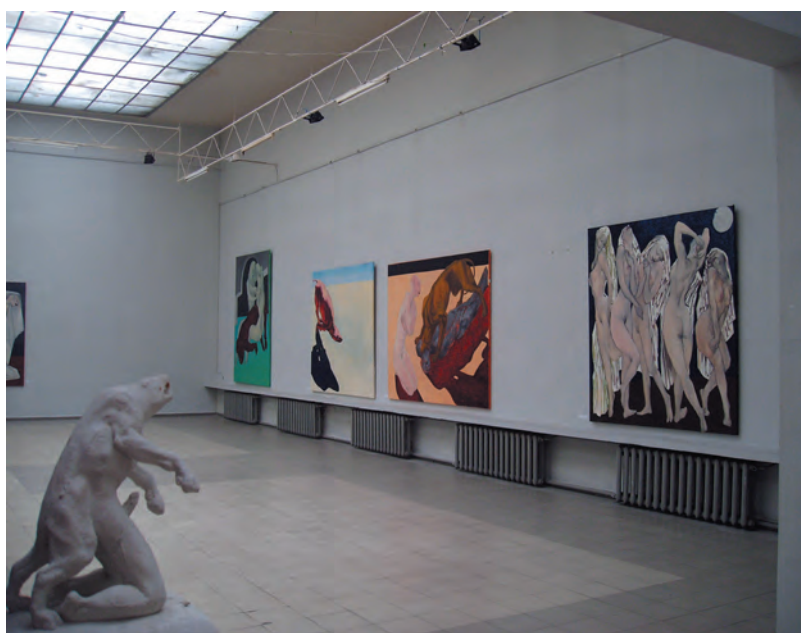
„Мъртъв герой/Оплакване“

съвременен прочит на едно стихотворение
/„Хаджи Димитър“/
маслени бои/платно, 206x250cm
2005

„Дъжд няма да вали”
110x110cm
маслени бои/платно,
2004

“It’s not going to rain”
110x110cm,
oil on canvas,
2004

2005 “Him” Exhibition at
Rayko Alexiev Gallery

декември 2005,
галерия „Райко Алексиев”
изложба „ТОЙ”

“Hoping for the Best”
208x255cm, oil on canvas, 2005

“Дано не е истина”
маслени бои/платно, 208x255cm, 2005

венцислав занков, „ТОЙ“, 02-17.12
2005, галерия „Райко Алексиев“,
София

Ventsislav Zankov 'Him' Project:
painting, sculpture & neo-Romanticism
Rayko Alexiev Gallery Dec. 2nd, 2005
Sofia

Седем Булки Храчат*

Казват, че скритият замисъл в първите букви, абривиатурата на Седем Булки Храчат, отвежда към СБХ - съюз на българските художници. На когото му върши това работа, може и да е така.

А иначе: това беше идея, появила се в телефонен разговор с Ива Яранова преди може би година. Реконструкцията му е почти невъзможна - от това, което си спомням, тя искаше да се облече в булчинска рокля и просто да се разхожда по улиците. Как булките станаха седем и как започнаха да храчат, не си спомням. Храчат. Плачат. Храчат. Но това е друго, за друг път.

Седем. Отсъстват седемте джуджета, заместени са със седем "Снежанки". Булките винаги изглеждат като Снежанки.

Булка. Стоя пред "Одеон" и чакам. Имам среща. Чета анонса за KILL BILL. Булка на сватбения ѝ ден я убиват, както нея, така и всички останали, но тя оцелява, вади меч, самурайския, и им разказва играта. Това - вади меч, самурайския - ми изглежда близко; като мъжко. Чудя се какво става, когато жените почват да вадят мечове, самурайски. Мъжете тогава какво - в кухнята - бременни, по чехли. Има живот в мечовете, и в чехлите - нов живот.

Храчат. Тук следва едно банално обяснение на цялата работа - отговор на въпроса защо булки храчат. Ива може да има и друго обяснение. Моето е следното:

Защото е красиво, защото има истина - и в храченето, и в булките.

Защото, взети заедно, е и просташко, и възвишено.

Защото жената може, и се държи, като мъж.

Защото булка мачист не е за изпускане. Всичко това е при условие, че храченето е жест, поведение, действие, характеризиращо мъж, мачист, сексист а.к.а. простак.

Негативност.

Не е толкова просто.

Но казано иначе - "храчеща булка" обединява противоположности, и то като контра на обединените противоположности в уни- и метросексуалността.

Негативност в бяло.

Seven Brides Spitting*

They say that the hidden agenda behind the original abbreviation of Seven Brides Spitting in Bulgarian is an allusion to another popular abbreviation in the same language: the abbreviation for the Union of Bulgarian Artists. If anyone feels particularly happy about that, let them take it as a hidden agenda. For everybody else there is something that I would like to say:

The original idea first came to me in a conversation that I had over the phone with Iva Iaranova a year ago. It won't be possible for me to retrieve all the details though: I do remember her saying that she sometimes felt like putting on a bridal dress and walking around the streets. I can't remember how I finally ending up with the idea of seven brides, no one, and how I decided to have them spitting.

Spitting...walking,...crying....and spitting. But this is a story that I am going to keep for a different occasion.

There are seven of them. The seven dwarfs went missing and got replaced by seven "snow whites". Brides always look like snow whites.

There's this bride. I am right in front of Odeon Cinema, waiting for an appointment. The KILL BILL poster is looming large on the window. A bride shot on her wedding day, together with everyone else present: she survives though, takes out a samurai sword and teaches them a good lesson. The part about taking out the sword I can easily relate to: it feels like what a man would do. I wonder what's going on next, when women start taking out samurai swords. Do men stay in the kitchen, slippers on their feet, and expecting? There is future for both swords and slippers, a future life.

Spitting. I will have to come up with an explanation, and nothing unfamiliar, I am afraid: how come that these brides are spitting? Iva may give you her reasons, these are my own:

...because there's beauty in it, there's truth to it, to both spitting and the brides, because spitting brides is both vulgar and elevated. Because omen can, and do in fact behave like men, because I wouldn't want to miss a macho bride, not me. Spitting is typical of macho men, sexists, vulgar fellows. It's the essence of negativity. And no, it's not a piece of cake. To put in another way: a spitting bride succeeds to bring opposites together and suggests an alternative to the way unisexuality and metrosexuality do it. It's negativity, all in white.

*Седем Булки Храчат, 02.12.2005, 18.00 ч., галерия "Райко Алексиев" - откриване на изложбата "ТОЙ", осъществена със съдействието на: Сдружение за рискови стратегии и проекти E80 МФ "Св. св. Кирил и Методий", СБХ рокли: модна къща "Ирида"

"this event was made possible with the kind support of E80 Exit Strategies and Projects Association, "St.St. Cyril and Methodius" Foundation and the Union of Bulgarian Artists. The bridal dresses were provided by Irida Fashion House.

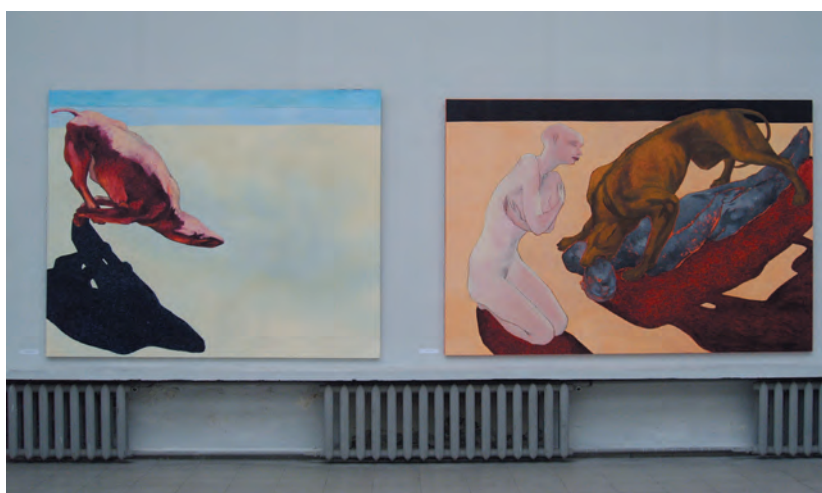
“Full Moon”
210x204cm
oil on canvas
2005

„Пълнолуние”
210x204cm
маслени бои/платно,
2005

„Самотният бегач на дълги разстояния“
212x230см , маслени бои /платно, 2005

“The loneliness of the Long Distance Runner”
212x230cm, oil on canvas, 2005

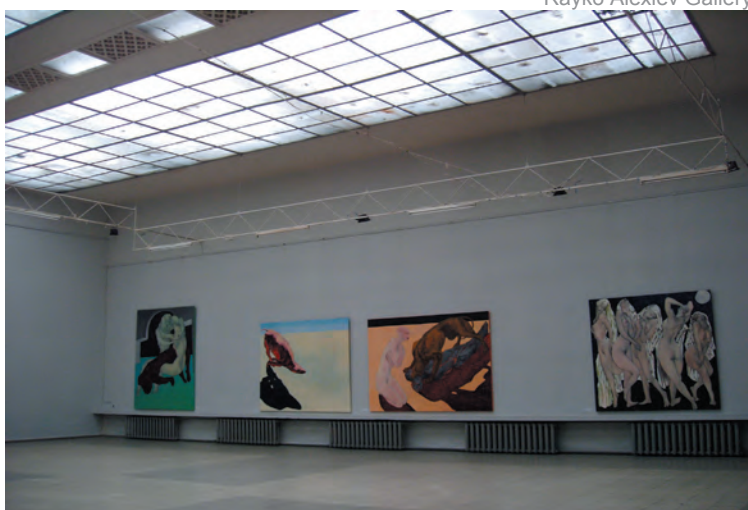

“On the Beach”

200x264cm, oil on canvas, 2005

“На плажа “ маслени бои/платно,
200x264cm, 2005

2005 “Him” Exhibition at
Rayko Alexiev Gallery

в галерия Райко Алексиев 2005

M-tel Beach Towel/ The Art 's Here Today, Gone Tomorrow: M-tel is for Ever 200x200cm, oil on canvas
2005

„Плажна кърпа М-тел / изкуството преходно М-тел вечен” 200x200cm, маслени бои /платно
2005

„Мама носи папо” 200x200cm ,
2005 маслени бои /платно

“Mummy Bringing Some Snack”
200x200cm, oil on canvas, 2005

"Free Love" 265x200cm, oil on canvas, 2005

„Свободна любов” 265x200см, маслени бои /платно, 2005

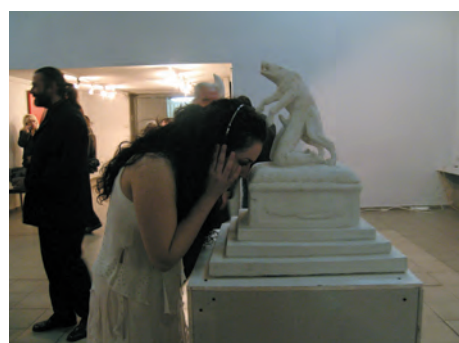
„Йога на море“
200x200cm , маслени бои /платно, 2005

“Yoga Sunbathing”
200x200cm, oil on canvas, 2005

2005 "Him" Exhibition at Rayko Alexiev Gallery

в галерия Райко Алексиев 2005

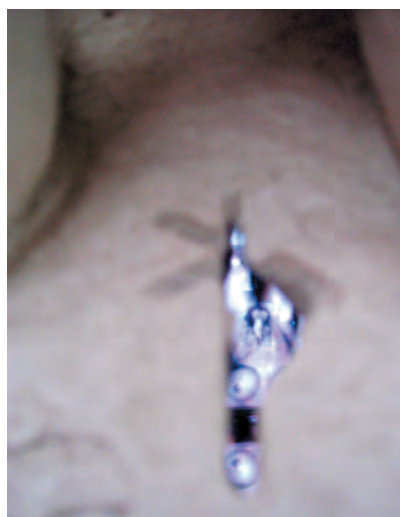

“Riding White Horses at Night Time”

265x200cm, oil on canvas,
2004

„Нощем с белите коне”

265x200cm, маслени бои/платно
2004

поглед във вътрешността на гробницата - в пространство с огледални стени на дъното тече видео със сканираната фигура на автора, която на фона на производствен шум си променя очертанията и сексуалността. Мултиплицира се в огледалните стени до безкрайност. Сглобена и възстановила първоначалния си вид, изчезва, за да се появи отново за същата процедура на морфинг.

a look into the tomb interior: a video is being screened inside a space with mirror covered walls; the video piece focuses on the scanned figure of the artist, changing its body shapes and sex, with industrial sounds in the background; this figure is endlessly reflected and multiplied by the mirror walls; finally put together and brought back to its original shape the figure of the artist disappears, only to turn up again: ready for this morphing exercise”

„ДЖАКУЗИ ЗА БЕЗСМЪРТНИ“

Рейн, Кьолн

проект

“JACUZZI FOR IMMORTAL”

Rhine, Cologne

project

Релефи от вътрешността на гробницата. На дъното на пространството с огледални стени се виждат кадри от слънчеви изригвания, червена кипяща вода, части от голи тела. Видеообразът се отразява в огледалните стени като се мултиплицира до безкрайност, а видеото е в режим loop.

Tomb interior reliefs: video featuring sun eruptions, seething red water and glimpses of naked bodies is being screened at the back of the space, covered with mirrored walls. The walls multiply the images in an endless progression and the vide is in loop mode.

“И по-бързо, и все надолу” маслени бои/платно, “Faster and Further Down” 200x256cm, oil on canvas, 2005

„...А очите ѝ - зелени” “Green Her Eyes”

М.Б./ платно, 110x110cm, 2004

oil on canvas, 2003-2004 “Passion, Fear” Series

“Memories of Passion”

2004 oil on canvas, 75x60cm

2003-2004 “Passion, Fear” Series

„Спомени по Страстта”

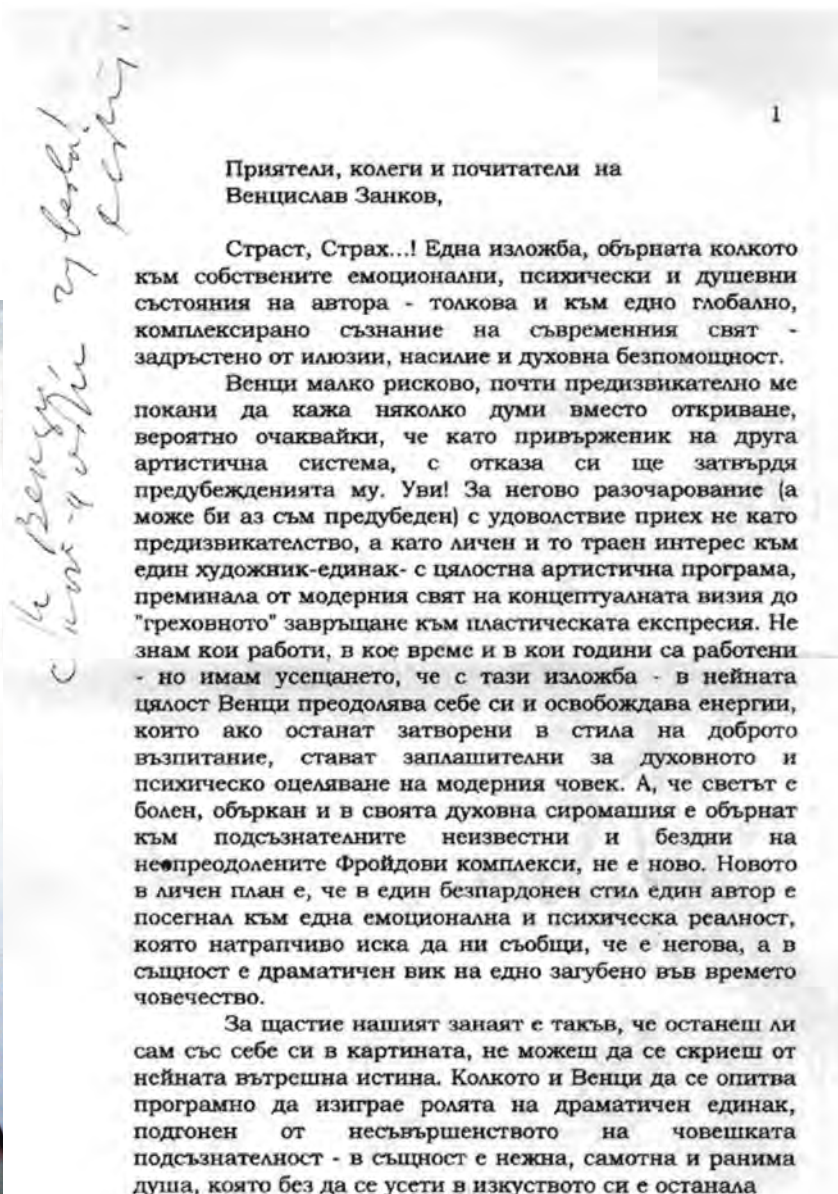
М.Б./ платно, 75x60cm, 2004

Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

СТРАСТ, СТРАХ

Галерия “Кръг+”

2004

оголена, открита, бленуваща...

Отдавайки значимото на концептуалните видения на Венци, без да искам се завръщам към няколко работи, мощно и едро нахвърляни - преди да се усети да ги материализира, нещо го е спряло до първичната спонтанност на чувството и преди да им намери място в програмата схема на "предаването" - те вече са заявили своята независима емоционална автономност. И дали авторът ще ги нарече "Очите й зелени", "Соковете, тялото, цялото" или "Мирис на кръв" - няма значение. По-същественото е, че след дълго и изтощително надбягване със себе си - душата на художника е спечелила състезанието с изкушенията, изстъпленията и страха на модерния свят. По-точно, намерила е своя пътека на спасението...

Другото е изложбата - всеки е свободен да я прочете както иска - Страст, страх... блян по непостижимото... Но да не забравяме, че зад нея е Венци Занков - такъв, какъвто е, такъв, какъвто би му се искало да е, такъв, какъвто не е - такъв, какъвто може да бъде, ако... реши и ако съдбата и характерът му позволят.

На добър час!

Светлин Русев

3 ноември 2004

галерия "КРЪГ+"

Dear friends, colleagues and lovers of the art of Ventsislav Zankov,

Passion, Fear...! This exhibition is a reflection of the artist's inner emotions and psychological states of mind, and more...it mirrors a somewhat frustrated global human awareness, ridden with illusions, violence and spiritual impotence.

Ventsi took a risk and challenged me with his invitation to say a few words at the opening of this exhibition: he most probably wanted me – the supporter of another artistic world picture – to turn it down and confirm in this way his dearest suspicions. Alas! To his disappointment (or may be I am the one who is being suspicious) I accepted his invitation with pleasure. It did not feel as a challenge, though, it was rather my personal and lasting interest to an artist who is like a lone wolf: an artist with a comprehensive artistic development that went through the modern world of the conceptual vision and had a sinful comeback to the expression of the plastic arts. I know very little about when Ventsi worked on one piece or another, yet I have the feeling that through this exhibition, viewed as the end result of his efforts, he succeeded in getting over his challenges and unleashed energy, which may threaten the spiritual and mental survival of modern man when pent-up for too long and for the sake of good manners. And then, it is hardly surprising at all, that this sick and confused in its misery world has turned to the unknown of the unconscious and to the abyss of the still pressing Freudian complexes. There is news, however, and it is about a personal achievement: it is in the firm and vigorous style of the artist who dared to reach out to emotional and psychological realities which keep on pesting him, pretending to be his own, but are in fact a dramatic cry of the lost-in-time humanity.

Luckily it runs in our profession: as long as you stay on your own, inside your work, you cannot run and hide from its inner truth. As much as Ventsi would try to play the dramatic lone wolf, chased away by the imperfection of our unconscious, he will still be the soft, lonely and hurting one inside, and without even knowing it, he still is naked, open and dreaming in his art. Giving Ventsi full credit for his conceptual visions, I can't help going back to some of his pieces that show his impressive and powerful stroke. It feels as if something stopped him short of making the finishing touch, and left him with the raw spontaneity of feeling. It feels as if he stopped before finding their place "in the TV programme scheme". For they have won their emotional autonomy anyhow. And it makes little difference if the artist will choose to name them "Green Her Eyes", "Memories of Passion", "Juices, Body, Holly", "Smell of Blood". What really matters is that having gone through a long and exhausting race with himself, the soul of the artist won a victory over the temptations, the excesses and the fears of the modern world. And to be more precise about it: the soul of the artist has found its path to salvation.

The rest is in this exhibition: everyone one is free to interpret it as they please. There's fear,... and there's passion,...there's craving of the unattainable. Let's keep in mind, though, that there is the artist behind the exhibition: it is the artist that he is, and the one that he would like to be, the artist that he is not and the one that he could be if...he chooses to and if the stars and his character let him.

Good luck!

Prof. Svetlin Roussev , November 3rd, 2004, 'Krag+' Gallery

“Juices, Body, Holly”
200x200cm, 2004 oil on canvas
2003-2004 “Passion, Fear” Series

„Соковете, Тялото, Цялото” ,
200x200cm , 2004 маслени бои/платно

"Smell of Blood"
265x200cm, 2004, mixed techniques/paper

Мирис на кръв,
265x200см , смесена техника/хартия, 2004

„Изглежда застинало и червено”
маслени бои/платно, 218x210cm
2003 Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

”It Feels Still and Red”
218x210cm, 2003 oil on canvas
2003-2004 “Passion, Fear” Series

"Rejection/Take-off"
180x260cm,
2003 mixed techniques/paper, 2003-2004 "Passion, Fear" Series

„Отхвърляне; отлитане”
смесена техника върху картон, 180x260cm,
2003
Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

"The Wings of Desire"
180x260cm, 2003 mixed
techniques/pasteboard
2003-2004 "Passion, Fear"
Series

„Криле на желанието“
смесена техника върху картон, 180x260cm
2003 Из серията „Страст, Страх“ 2003-2004

„Сляпо”, 116x147cm, смесена техника върху картон, 2004
 “Blindly” 2004 mixed techniques/pasteboard 116x147cm

„Енергии на зло” м.б./ платно, 110x210cm, 2003
 “The Energies of Evil” 2003 oil on canvas 2003-2004
 “Passion, Fear” Series

„Бързи движения в мрака”, “Swift Movements in the Dark” 2003 mixed techniques/pasteboard 200x200cm
 смесена техника върху картон, 2003

ние*we
 оцветен гипс
 30x33x23cm
 2003

„Тихи желания”
м.б./ платно, 145x200см, 2003
Из серията „Страст, Страх”, 2003-2004

“Silent Desires”,
145x200cm, 2003 oil on canvas,
2003-2004 “Passion, Fear” Series

“Love Animals”

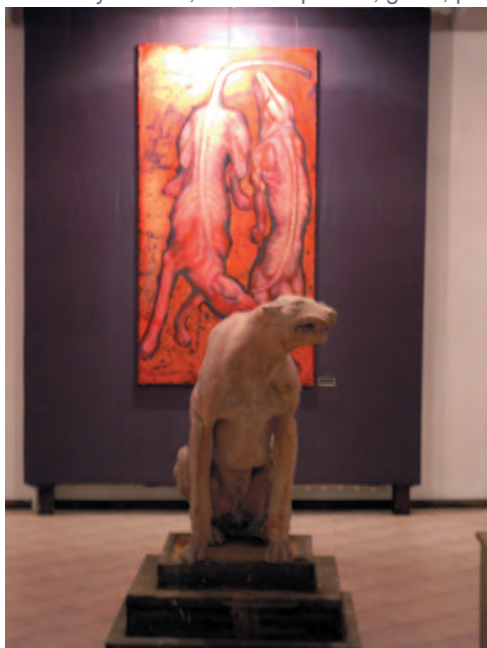
265x200cm, 2004 oil on canvas, 2003-2004 “Passion, Fear” Series

„Любовни животни”

м.б / платно, 265х200см, 2004 Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

„Страст, Страх“ галерия „Кръг+“, 2004, общ поглед.
 На преден план „Съкло в окото“ 200x170x100cm, оцветен гипс, съкло, пропан-бутан, 1997
 “Passion, Fear” 2004 Exhibition at the “Krug+” Gallery, an overview
 Glass Piece in the Eye” 1997, coloured plaster, glass, propane-butane

„СЪКЛО В ОКОТО”
200x170x100cm, оцветен гипс, съкло, пропан-бутан, национална изложба „Скулптура”, СБХ, 2006

"Glass Piece in the Eye"

200x170x100cm, 1997, coloured plaster, glass, propane-butane, 2006 National Exhibition on Sculpture,
The Union of Bulgarian Artists,

“Impotence”

1997, coloured plaster, 90x70x50cm

“Passion, Fear” 2004 Exhibition at the “Krug+”
Gallery

„Безсилие”

оцветен гипс, 90x70x50см, 1998

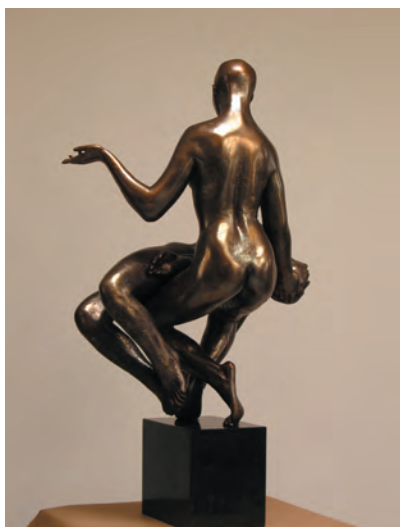
„Страст, Страх” галерия “Кръг+”, 2004

ПИЕТА

2004-2009

45x60x70cm, bronze

Pietà

„Опасно красиви“

1997-2009, 55x60x75 см, бронз, 2009

“Dangerously Beautiful”, 1997-
2009, 55x60x75 cm, 2009 bronze

at Night Time - "Gorgon Head - 55x60x75cm
a reading lamp, pram wheels, blood transfusion
hoses, plaster, iron, 230x90x80cm 1997-2004

„Нощем“ - Глава „Горгона“ 55x60x75cm; нощна лампа, колела от
детска количка, маркучи от системи за преливане на кръв;
гипс, желязо 230x90x80cm, детайл, 1997-2004

„Няма нищо по-хубаво“

180x260cm, смесена техника

върху картон,

2003

“Nothing Better Than...”

2003 mixed techniques/pasteboard

180x260cm

“Instincts”
2003 oil on canvas,
265x200cm

„Инстинкти”
м.б./платно
265x200см
2003

„Тихо”

м.б./ платно

145x145см

2001

Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

“Quietly”

2001 oil on canvas, 145x145cm,
2003-2004 “Passion, Fear” Series

“At Dawn”

2001 oil on canvas, 145x145cm,
2003-2004 “Passion, Fear” Series

„На изгрев”

м.б./ платно

145x145см

2001

Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

“Wounded”

2004 oil on canvas, 200x200cm
2003-2004 “Passion, Fear” Series

„Ранен”

200x200cm, м.б./ платно, 2004
Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

“Mirror Soul”

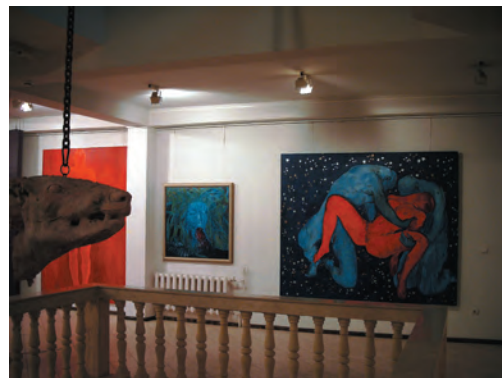
2001 oil on canvas, 110x110cm, 2
003-2004 “Passion, Fear” Series

„Огледална душа”

110x110cm, м.б./ платно, 2001
Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

„Нагоре, към звездите”
250x206см, м.б./ платно, 2004
Из серията „Страст, Страх” 2003-2004

“To the Stars Above”
2004 oil on canvas, 250x206cm,
2003-2004 “Passion, Fear” Series

„Човекът слънце/самота” м.б./ платно 180x260cm, 2004
Из серията „Страст, Страх” 2003-2004 “Sun-Man. Loneliness” 2004 oil on canvas 2003-2004 “Passion, Fear” Series